

„Edinost“

I zhaia enkrat na dan, razen nedelj in praznikov, ob 6. uri zvečer.

Naročnina znaša:

Za celo leto 24 kron
za pol leta 12 „
za četrt leta 6 „
za en mesec 2 kroni

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Po tobakarnah v Trstu se prodajajo posamezne številke po 6 stotink (3 nvč.); izven Trsta pa po 8 stotink (4 nvč.).

Telefon str. 870.

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom Posilna, osmrtnice in javne zahvale domači oglašit. se računajo po pogodbi

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, in sprejemajo inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik

Lastnik konsorcijs lista „Edinost“.

Natisnila tiskarna konsorcijs lista „Edinost“ v Trstu

Javni shod

pri Babičih, na Kopersčini, dne 23. septembra 1900.

(Zvršetek.)

Nazarij Pečarić iz Pobegov je izrazil željo, da bi se za prihodnje volitve delalo na to, da bi okolica Kopra volila volilne može za V. in IV. kurijo posebej in ne s Koprom, kar sme tudi zahtevati po številu prebivalcev. Volišče naj bi bilo v Lazaretu.

Dr. Laginja: Že zadnjič je bila osrednja vlada poslala v Trst ukaz, naj se volilni okraj urede tako, da bo prav za obe narodnosti. Odvisno je torej od volilev, da o pravem času uložimo prošnjo na e. kr. okrajno glavarstvo; če bi ne pomagalo to, pa naj se obrnejo do namestništva v Trst.

Predsednik Mandić je pripomnil, da naj se obrnejo do političnega društva »Edinost«, ki jim drage volje poskrbi vse potrebno.

Ivan Kocijančič je bil radoveden, kako dr. Laginja sodi o razpuščenju državnega zbora?

Dr. Laginja: Ako bi vam hotel govoriti o tem, bi mogel govoriti do jutri zjutraj. Ali on hoče odgovoriti na kratko: z razpuščenjem se ni zgodilo nič drugega, nego da je gospodar razklenil dva vola, ki sta vlekla vsaki na svojo stran. (Viharna veselost.)

Alojzij Peterlin je izvajal, da na vseh homatijah v našem parlamentu je v prvi vrsti krivo ljudstvo samo, ker ne voli pravih mož za poslance, ker se daje podkupovati v prilog ljudem, ki vsikdar mislijo le — na se! (Tako je.) Ko bi ljudstvo prav volilo, bi bilo vse drugače. Zato kliče še enkrat volilem istrskim: bodite previdni, kadar volite, in bodite zložni! (Burno pritrdjevanje od vseh strani).

Ker se ni nikdo več oglašil za besedo, je prof. Mandić izrekal — v imenu dra. Laginje in pol. društva »Edinost« — zborovalec zahvalo na njih lepem, uzornem vedenju. Zaključil je: Čez par mesecev boste zopet poklicani na volišče, da si izvolite zastopnike za V. in IV. kurijo. Glavne volitve bodo 3. oziroma 9. januarja, a volitve volilnih mož že v mesecu decembru. Za občino Marezige se ne bojimo, tu ste zavedni, tu smo gotovi.

PODLISTEK

Odmev na dopise o narodnem petju.

Dva dopisnika sta se pred časom oglašila v cenj. »Edinosti« glede gojenja narodnega petja med našimi pevskimi društvi; dovolite mi torej, gospod urednik, da se oglašim še jaz kakor tretji.

Misel ali nasvet, ki sta ga izrazila dopisnika, mi je bila že davno tudi moja želja. Zato sem jima prav hvaležen, da sta podprla mojo željo: da bi se na naših veseliceh bolj gojilo narodno petje. Pred vsem pa naj omenim to, kar je omenil že prvi gospod dopisnik, namreč, da mnogi odbori in celo pevovodje ne umejo prav, kaj je »narodna« in kaj »umetna« pesem in svest sem si, da mnogi njih menijo, da so vse umetno uglasbene slov. pesni narodne, dočim nazivlje prave naše narodne pesni: »klanfarske«. Pisec teh vrst se je moral čisto mnogo truditi, predno je prepričal dotične priproste pevce in nepevce o pomenu in razliki med »narodno« in »umetno« pesnijo.

Tako naj bi ob vsaki priliki postopali vsi gg. pevovodje, načelniki pevskih društev in sploh vsakdo, ki se čuti manj ali več sposobnega in dosegli bi, kakor je dosegel pisec teh vrstic v nekaterih pevskih društvih v

Drugi naj bi se le izgledovali na Marezigan. Vaša dolžnost pa je, da svarite druge sosedo svoje, ki so manje zavedni. Mi se ne smemo varati in moramo računati na to, da bodo Italijani silno delali: kakor vsikdar. Temu delu moramo mi postaviti nasproti svoje delo! (Navduseno pritrdjevanje. Klici: Hočemo, hočemo!) V nadi, da bo zopet izvoljen naš dični Laginja, kličem: Živela slovanska Istra! (Živio-klici, godba je svirala »Hej Slovani« in občinstvo je prirejalo Laginji prisrčne ovacije, dokler se ni umaknil v hišo gospoda Babiča.) Tu se je zbrala lepa družba odličnejih kmetov, učiteljev in duhovnikov. Radovali smo se v prijateljskih in rodoljubnih pogovorih. Gospod tajnik Munih je v krasnem govoru napil g. dru. Laginji, a le-ta je, zahvaljujč se na prirejenih mu ovacijah, izražal svojo posebno radost, ko vidi pred seboj zastopnike obeh najvažnejih stanov: duhovščine in učiteljstva! In zavzele so čase v bratski zlogi. Gosp. nadučitelj Kuret je nabiral za pazinske dijakke, narod pa je rajal zunaj na dvorišču ob veselih zvokih glasbe.

Le prehitro je prišla ura, ko je trebalo odhajati. A zopet moramo reči: to se ne da prav opisati, to se je moralo le videti, kako je narod slavil odhajajočega dra. Laginjo! Kaj tako prisrčnega in iskrenega se vidi le malokdaj. Ljudstvo se ni dalo nikakor prepričati, da bi ostalo na plesišču, ampak spremljalo je svojega ljubljence daleč ven iz vasi. Bila je temna noč, ko smo šli počasi v hrib proti Marezigam, a bilo nam je tako pri sre, da niti nismo slutili, da hodimo po predpotopnih poteh nesrečne Istre, po tem žalostnem spomeniku laške deželne uprave. Kako čarobno so zveneli zvoki spremljajoče nas godbe med hribovi in kako tajinstveno so odmevali doli v dolino proti Kopru, kako proroški: tudi temu trpinu mora napočiti nastajenja dan!

Na vrhu nad Babičemi smo se ločili od tega dobrega ljudstva, a ko smo šli že tam gori proti Marezigam, še so doneli za nami navdušeni klici: Živela naša Istra! Živel dr. Laginja!

Peš smo morali hoditi do sv. Antona. Tu nas je čakal voz. Bila je že deseta ura zvečer, ko smo dospeli tja; kdo bi bil torej slutil, da nas tudi tu čaka preradostno prese-

nečenje. Na dvorišču gostilne je bilo zbrano vse pevsko društvo »Svoboda« in mnogo drugega občinstva. Čim je dr. Laginja stopil na dvorišče, so zaorili urnebesni živio-klici, predsednik društva pa je glasom, tresočim se od vznichenja, blagoslovljal ta dan, ko more vas sv. Anton pozdraviti v svoji sredi ljubljence naroda. Te lepe besede so napravile mogočen utis na nas vseh. Peveci so zapeli, topiči so jeli grometi, švigale so rakete in blesteli so bengalični ognji. To je bil pozdrav! Srečen oni, katerega narod tako pozdravlja; on je res zastopnik naroda! Laginja se je zahvalil najprisrčnejše na takih dokazih bratske ljubezni, na glasu se mu je poznalo, kako mu je ta pojav segel do srca. Še se je vrstila pesem za pesmijo, ali končno smo vendar morali misliti na odhod. Da so se o odhajanju ponavljale ovacije, ni treba praviti.

Ali še ni bilo konec presečenjem. Ko smo se vozili skozi vas Cesari — pa ne pozabiti, da je to že občina koperska! — so ljudje, vzlic pozni uri, tu in tam čakali pred hišami, da sporoče svojemu zastopniku zadnji pozdrav vsiklikaje: »Živio Laginja!« Lahko rečemo, da je bil to časten dan za dra. Laginjo v najstrožjem pomenu te besede. Utisi, sprejeti tega dne, so bili tako mogočni, da so nas nadvladovali mej vso vožnjo do Trsta in delujejo na nas še danes. Dan minole nedelje smo zabeležili med svoje najlepše spomine.

Med Adrijo in Bačo.

(Dalje.)

Mej takimi in enakimi mislimi se je ustavil poštni voz na Grahovem, kjer sem izstopil. V gostilni pri pošti sem našel gg. učitelja in gojzdarja.

Z učiteljem sva že stara znanca in najin pogovor se je takoj zasukal na domačo gorisko politiko, ali nisva bila enih misli nikakor. Jaz sem mu razvijal svoje misli, kako bi se dalo najlaglje priti v okom nesrečnemu in žalostnemu prepiru in on mi je deloma pritrdjeval; a menil je, da so moje ideje neizvedljive. No, nisva se mogla dolgo pogovarjati, ker poštni hlapec je že klical, naj sedem, ker pošta v Podbrdo je že pripravljena.

slave in pohvale od muzikalično razvajenih Dunajčanov in da ni potem s tistimi »narodnimi pesnicami« pri nas javno nastopilo in nas presenetilo »Slovansko pevsko društvo« v Trstu, gotovo bi se do danes še ne pela nijedna narodna pesem na veseliceh v tržaški okolici.

Vidite torej, Vi gospodje meščani, da ste Vi ona »os«, okolu katere se vrti vsa naša okolica! Nadaljujte zapričeto delo in videli boste, da vam bo tudi okolica sledila!

Sedaj pa nastane glavno vprašanje: Kje vdobiti take in enako ubrane narodne pesmi? Hubadove in zadnje Pintarjeve so se na raznih veseliceh že večinoma izvajale in se še tu pa tam vedno ponavljajo. Koejančičeve, te je redko kje dobiti. Znane mi so še Žirovnikove, katere so vse harmonizovane za moški zbor in je njih oblika bolj priprava za pevanje v veseli družbi; potem bi bilo še omeniti nekaterih, ki jih imamo v pesmarici družbe sv. Mohora in še nekatere Foersterjeve in pri kraju smo.

Sedanji skladatelji naši hočejo o skladanju pesni eden drugega prekašati v umetnosti in tako imamo polne arhive skladb, ki se niso in se, radi pretežavne in ne preveč lepe kompozicije, nikoli ne udomačijo med nami.

Kolikokrat sem imel priliko poslušati stare pevce, ki so sicer hvalili naše sedanje pesni, ali so vendar tožili, da so jim vse ne-

Sel sem zopet v poštni voz in odrdrali smo proti Podbrdu. Voz se je pomikal naprej po ozki dolini in jaz sem zrl pred sabo gore, katere so me spominjale na mojo nesrečno mladost... Spomini, spomini! Spomini na prestane duševne nuke, na prevare, desiluzije, zgubljene, strte nade, podrtje upe, potrte idejale, uničeno življenje!

Spomini, spomini! da bi jih ne bilo!

In vendar! In vendar! Spomin zahteva trdo, neizprosno, svoj tribut. In ta spomin je ob pogledu na domače gore pripovedoval tudi meni o uničenem življenju... o razpršenih sanjah, o zgubljenih nadah... Spomini, spomini! Ali vendar: čemu to! Pustimo spomine, izbrisimo sledi minolosti! Živimo za sedanjost in delajmo za bodočnost!

Poštni voz se je pomikal naprej in kmalu se je ustavil pred očetno hišo, katere prag sem zopet prestopil po tolikih letih...

Prišel sem takorekoč nenadoma. Še le dan poprej sem sporočil, da pridem...

Ali naj opisujem, kakov je bil šestanek z očetom, s sestrami, z mačeho? No, to bi pač nikogar ne zanimalo in zato pustimo to....

V veži sta sedela pri čaši vina domači učitelj ter jeden nadzornikov delavcev na cestnem delu iz Podbrda na Petrovbrdo. Oče me je predstavil, a potem sem se opravičil ter se šel — gret! Pozabil sem bil namreč povedati, da je bila vožnja po baški dolini vsled slabega, deževnega vremena, precej mrzla in to osobito za-me, ki sem prišel z vročega jadranskega solneca. Poleg tega, da sem imel na sebi le lahko poletno obleko, nisem vzel sabo niti haveloka in mene je res — zeblo! Skoro me je malce sram povedati, da me je zeblo v mesecu juliju, a jaz ne morem pomagati, če sem tako »za nič«.

Podbrdo, moja rojstna vasica, leži kakor v kotlu, ob vznožju Črneprsti, Pgrezna in Slatnika, obdana od vseh strani od vrhov omenjenih gor. Zato pa popotnik, ki prihaja po baški dolini — od juga —, ne ugleda vasi, dokler ne pride tikom pred vas; istotako oni, ki prihaja od severovzhodne strani — seveda peš, ker ceste še ni — čez kranjsko mejo, ne ugleda vasi, dokler ni prišel takorekoč v sredo nje. Popotniku pa, ki pri-

kako težavne, malo umljive, in ne tako narodno navdušujoče, kakor so bili prvi slovenski zbori pred leti, n. pr.: »Jaz sem Slovan«, »Ne udajmo se«, »Oj ojstra moja sabljica«, »Bratje Slovani na vrage« itd. itd. Te pesni so bile res lahke in besedilo je navduševalo pevce za narodnost in domovino; posebno so bile primerne za začetnike in mimo tega so kmalu postale »ljudske«, tako, da jih še danes stari slavci, ako so se kje vseli ob veseli priliki, radi zakrožijo in si obujajo sladke spomine na nekdanja mlada leta in pa — stare bokale.

Rekel sem, da so bile omenjene nekdanje pesni namenjene večinoma začetnikom; vprašam pa: ali nimamo tudi dandanes začetnikov? Gotovo, in še več nego pred 40 leti! Ko se je dandanašnji ustanovil kako novo pevsko društvo ali pevski zbor iz samih začetnikov, s kom in s kakimi pesnimi naj torej začne dotični pevovodja prve vaje? Mari s starimi? Kaj še! Te so že naši stari pozabili. Morda z narodnimi? To pa še manjše, te naj pojo pastirji! Mi hočemo nove in dolge pesni itd. Ker pa takih novih z začetniki dotični pevovodja morda nima in ker jih skoro niti vdobiti ni, se mora pevovodja, hočeš nočeš, da se zbor ohrani, udati usodi in začetni s pesmijo, s katero muči on pevce in peveci njega; v zahvalo za ves veliki trud čita napoved v časniku poštno kritiko, ko ga kri-

haja — seveda tudi peš — iz Bohinja, čez Bačo, odpira se, ko je prišel vrh Bače, prekrasen razgled, ki ga obilo odškoduje za ves trud. Od vseh strani se vpenjajo kvišku strme gore, obraščene z lepimi jelovimi, smrekovimi, bukovimi in drugimi gozdi. Vmes pa se razprostirajo travniki in polja, na katerih se dvigujejo kmečke hiše z gospodarskimi poslopji. V onih hišah pa žive krepki naši kmetje, ki z muko in s trudom obdelujejo ona svoja polja in travnike, a se čutijo kljub temu po veliki večini srečne in zadovoljne. Tam doli, globoko v dolini pa leži, kakor v kotlu, prijazna gorska vasica Podbrdo, do kamor se vije z vrha Bače jako strma pot. Tam golo, kviško strleče skalovje, tam strme, tu pa tam obraščene in zopet gole gore, tam prekrasni zeleni gozdi, lepi travniki, pridno obdelana polja, a vmes majhne vasice in posamični kmečki dvorci, vse to napravlja na človeka neki poseben, neopisen utis. Vsakdo pa mora vsklikniti nehoté: Zares prekrasen razgled!

Vendar, ker se vije z vrha Bače do Podbrda jako strma steza, se je že marsikdo, kogar se rada prijemlje omotica, ustrašil velikih prepadov ter vrnil z vrha Bače nazaj v Bohinjsko Bistrico. Isto je storil dne 24. julija t. l. tudi železniški minister Wittek, ki je bil oni dan v spremstvu jednega sekcijkega načelnika in jednega višjega inženirja prišel iz Bohinjske Bistrice na vrh Bače, da bi šel do Podbrda ter bi od tu spremljal komisijo za pregledovanje črte Bohinjske železnice od Podbrda do Gorice. No, na vrhu Bače se je ustrašil velikih prepadov ter se je povrnil nazaj v Bohinjsko Bistrico, dočim sta sekcijki načelnik in inženir nadaljevala sama svojo pot do Podbrda in od tu s komisijo do Gorice. Ker sem že ravno pri komisiji, ne morem si kaj, da ne bi omenil, da je neki člen te komisije poslal iz Podbrda razglednico, na kateri je zapisal: »Hier ist die Welt mit Brettern verschlagen«. Hudomušni rojaki moji pa so menili, da mož ni dobro videl. Da počaste železniško komisijo, bila je vsa vasica v narodnih trobojnicah in dotični člen komisije si je morda mislil, da predstavljajo one trobojnice — planke, o katerih je on sanjal...

Ume se, da se moji ožji rojaki (z malimi izjemami) vesele železnice, o kateri upajo, da jim donese mnogo zaslužka in dobička. Da-li pa bo ta zaslužek in dobiček res tolikšen, kakoršnjega si obljubujejo, to je drugo vprašanje, na katero odgovoriti bo možno še le, ko bo železnica že tekla.

V ostalem je Podbrdo mala vasica, ki šteje dobrih 40 hiš, a župnija Podbrdo šteje okolo 1400 prebivalcev. V Podbrdu je župnija, kjer sta po navadi župnik in kapelan, a je slednje mesto, radi pomanjkanja duhovnikov, že nad jedno leto izpraznjeno. Šola je jednorazrednica, a še to so dosegli moji ožji rojaki še le po velikih bojih. Poprej je bila le šola za silo, v kateri so poučevali kapelani, ali (ko teh ni bilo) župniki. Mej temi je bil mnogokateri jako zaslužen. Osobito se jaz še danes s hvaležnostjo spominjam svojega prvega učitelja, sedanjega vikarja v Opatjensku na Krasu, č. g. Simona Kosa, katerega pa, žal, nisem več videl od svojega desetega leta. On je tudi pregovoril mojega

tik opominja, naj nikar ne muči pevcev s tako težavnimi zbori! Lepo in resnično je to: kedor zna pa zna, ali kdor sam ni poskusil, ta pa ne zna! Kje pa naj jemlje dandanes pčvovodja take lahke in nove slovenske pesni? Morda v izdaji »Glasbene Matice«, ki je prvi muzikalični zavod na Slovenskem? Morda iz »Glasbene Zore«, v kateri je, razven nekaterih pesmic, vse moderno, umetno? Ali morda iz »Korunovih skladb«, ki so izšle pred dvema letoma, a, do danes se razun ene, se še nobena ni izvajala na slovenskem odru? Priznati moram, da je ravnokar izišla zadnja številka »Glasbene Zore« prinesla razun ene vse samo narodne, za moški in mešani zbor harmonizovane pesni. Tako je prav, le tako naprej in vspeli bo gotov. A najfatalno vprašanje: kje vdobiti novih primernih lepih narodnih in umetno lahko uglasbenih slovenskih pesni? evo odgovora:

Rodoljubi, pesniki, skladatelji in razni glasbeniki! Od Vas, edino od Vas je odvisno rešenje tega vprašanja. **Pojte in spevajte narodu, kar je iz naroda! Videli boste, slišali in zadoščenjem uživali sad svojega dela in narod Vas bo umel, podpiral ter navdušeno slavil slovansko Vaše delo.**

To je torej moj odmev na dopisa v »Edinosti« o narodnem petji.

Her os.

očeta, da me je poslal v Ljubljano v ljudsko šolo. Oče je imel z mano svoje namene, a jaz nisem imel v začetku nikakih namenov. Pozneje pa sem začel tudi jaz misliti in snovati načrte, ki pa so bili v dijametralnem nasprotju z načrti mojega očeta.

No, stopila je vmes usoda, ki je prečrtala načrte moje in načrte mojega očeta. Usoda je napravila razsodbo, proti kateri ni bilo priziva... Tu ni apela in ne kaže družega, nego »schweigen und weiter dienen«... (Zvršetek pride.)

Politični pregled.

V TRSTU, dne 26. sept. 1900.

Volitve v Istri. Dne 24. t. m. so se sešli hrvatski in slovenski poslanci v dežel-nem zboru istrskem, da se dogovore radi volitev v državni zbor. Med drugim so določili, da naša stranka postavi kandidate v vseh petih volilnih skupinah. Kandidatje se proglasijo po sporazumljenju z volilei. V vsakem okraju je okrajni volilni odbor, ki je pooblaščen, da ustroji krajne odbore, ali da v po-jedinih krajih imenuje svoje zaupnike. Kakor osrednji odbor bo poslovalo poli-tično društvo »Edinost« v Trstu. Kdor želi kakih navodil, ali pojasnila v vo-lilnih stvareh, naj se obrne do tega društva, ali do njega predsednika, gosp. profesorja Matka Mandića.

H krizi. Nekemu berlinskemu listu pišejo z Dunaja, da narodno vprašanje v Avstriji bo rešeno s cesarskim patentom. V najuplivernejih političkih krogih da se močno dela nemškemu centralizmu v prilog. Nemščina naj se uvede kakor državni jezik! V ministerijalnih krogih da si besede, ki jih je govoril cesar na velikih vajah v Galiciji, tako tolmačijo, da Avstrija mora zopet postati to, kar je bila nekda: **nemška država!**

Ako že hočemo kaj reči o tem sporočilu v berlinskem listu, pridemo najbrže resnici najbližje, ako sodimo, da so tu le nemške želje porodile misel. Mi verujemo sicer, da bi razni »uplivi politički« in tudi »ministerijalni krogi« radi videli, da bi Avstrija zopet postala to, »kar je bila«, ali tega si vendar ne moremo misliti, da bi bili merodajni krogi na Dunaju tako kratkovidni, da bi si resno domisljali, da bodo mogli kolo časa zavrteti nazaj, da bi probujenje Slovanov mogli izbrisati iz knjige dovršenih dejstev, da bi mogli izbrisati iz sre, kar se je vnelo in kar gori v sreih! Ne moremo njih državniških sposobnosti ceniti tako nizko, da bi si mislili o njih, da bodo sedaj, po letu 1848., hoteli doseči, kar se je pokazalo neizvedljivo celo tedaj, ko so narodi spali. Vsaki napor, da bi zavedne narode — in še sosebno, ako so v večini — uklepali v jarm ter jim siloma jemali narodno indivi-dualnost, bi pomenjalo politiko, ki bi se ne mogla zaključiti drugače, nego s katastrofo za državo! Da bi bili državniki na Dunaju res tako slepi, da bi se hoteli res apuščati v tako katastrofalno politiko, kakor jim insinuirá berlinski list?! Mi gotovo ne cenimo previsoko dalekoglednosti avstrijskih državnikov, ali da bi bili tako slepi, ali pa ko nepatrijotični in brezvestni služabniki krone in dinastije — tega si vendar ne moremo misliti o njih. Sodimo torej, da so prorokovanja berlinskega lista brez vsake realne podlage in napisana le v ta namen, da bi razburjala Slované.

V nedeljo je bil v Presticah tabor, na katerem je govoril prvak mladočeške stranke, dr. Greg. Izvajal je, da za ozdravljenje žalostnega stanja priporočajo Čehi najbolje sredstvo: pravičnost in pravico. Zastonj vabi Körber Čeha z gospodarskimi stvarmi, Čehi nočejo drobtinice, ampak zahtevajo zadoščenje. Politika drobtinice je dvakrat napravila fiasco, vsikdar na škodo naroda češkega. Pomembna je bila izjava nekega dunajskega Čeha, da čim bi se dunajski antisemitje drznili storiti kaj žaloga češkim poslancem, bodo imeli posla s skupnostjo čeških delavcev na Dunaju. Ali po shodu, na banketu, je došlo do še bolj važnega pojava, ko je urednik »Kato-liških listov« napil Gregu, a neki drugi župnik je izjavil, da soglašá z Gregom v njega verskih nazorih in da njega (župnika) ne bo nikdar zadrževal duhovniški poklic, da ne bi vršil drobnega narodnega dela. (Dr. Greg. je bil namreč izjavil na prvo omenjeno napitnico, da ni še nikdar do zdaj čul hvale iz klerikalnih ust. Njega nazori o krščanstvu da se niso nikdar spremenili. Prej ko slej vidi v izvem dragoceno dobro, sveto

stvar. Nikdar da ni pobijal katolicizma, ampak je le nasprotoval oni duhovščini, ki v svojem političnem programu stavlja zahteve, katere smatra on kakor škodljive češkemu narodu.)

Tudi v nemškem taboru je živo vrvenje. Polemike v glasilih posamičnih skupin, zasramovanje posamičnih liberalnih poslancev, mejebojna sumničenja kažejo, da se bo nemška gemeinbürgschaft kazala na volitvah v ljutem boju in divjem lovu po mandatih. Dne 30. septembra bo v Trutnovu shod nemških naprednjakov, a drugi tovariši iz gemeinbürgschaft, radikalei in nacionalci, nimajo nobenega družega nujnejega opravila, nego da pozivljajo meščane v Trutnovu, naj na prednjakom ne prirede nobenega vsprejema.

Nadaljnji simptom za razmere v nemškem taboru je izjava nemškega odličnjaka dr. Russa, jednega najboljših glav v nemškem taboru, da se umakne iz političnega življenja. V svojem pismu do župana v Karlovih varih pravi, da umeje narodne boje, ali isti da so zadobili take oblike, katerim se on ne more pridružiti.

Hrvatje in Srbi v Dalmaciji baje sklepajo kompromis za bodoče volitve. Vse-limo se, vendar mi bi želeli še več: bratstvo, bratstvo, pa ne samo kompromise. Posebno pa naj bi za vedno minoli časi, ko domači prepri sega preko domačega okvirja. Kar imamo med seboj, obračunajmo med seboj in nikdar naj se radi domačega pre-pira nikdo, ki je slovanske družine, ne veže z nasprotniki skupnega slovanstva; kar je na škodo skupnosti, škodi tudi nje delom. Vsako paktiranje s sovražnikom, kogar si bodi in iz kateregakoli vzroka, je nova rana usekana v naš narodni organizem. Oni, ki se je v svoji strasti dal zavesti v take kompromise s sovražnikom, morda v hipu, v omotici, ne čuti usodnosti svojega postopanja, ne čuti rane, ali konečno, ko pride stizenje, ko bo videl, da je pomagal tudi svojemu sovražniku, bo čutil, da boli tudi njega! Le da ne bo prepozno za celjenje rane. Mi ne moremo drugače, srce nam velevala, skrb za našo bodočnost in zavest, kako kritični so časi, ne dopuščajo nam drugače, nego da se z ozirom na predstoječe volitve obrnemo do krvnih bratov, kjer koli se isti — pripravajo med seboj: računajte le med seboj, stopite, če že ni drugače, tudi v volilno borbo med soboj, ali brez škode za našo ukupno stvar! Nijeden naš glas naj se ne odda za nasprotnike! Nijeden nasprotnik naj ne pride v parlament po — naši krivdi!

Tržaške vesti.

Poroka. Danes se je v Št. Jurju ob Ščavnici (na Štajerskem) poročil gospod Fran Klemenčič, sourednik »Edinosti«, z gos-pico Ivanko Anžič, urednico »Slovenke«. Bilo srečno!

Imenovanje v pravosodstvu. Višje de-želno sodišče tržaško je imenovalo pravnega vežbenika na okrožnem sodišču v Rovinju, Angela Devescovija, avskultantom.

Imenovanja. Namestništvena koncipista Pavel Mosettig in Josip Gasser sta imeno-vana okrajnima komisarjema; konceptna vežbenika dr. Miroslav pl. Grabmayr in dr. Bol-fank, vitez Vintsehga, pa namestništvenima konceptistoma.

Pozor! Iz Barkovelj nam pišejo: V »Edinosti« smo čitali te dni, kako da neki ljudje — laški uradaiki, ali kar so — ho-dijo okolo posestnikov po okolič in jih si-lijo, naj podpisujejo neke pole. Tudi na moj dom je prišel neki človek, menda je bil žid. Vprašal je po gospodarju. Ko mu je moja žena pokazala na-me, sem ga takoj zavrnil, da ne podpisem ničesar, ker sem že poslal na policijo svojo popisno polo. On pa je odgo-voril, da njega policija nič ne briga. Pod-pišem da naj, sicer da se bova videla na drugem mestu. (!!) Ko je videl, da nič ne opravi, je odšel. Jaz se pa prav nič ne bo-jim, da bi se »videla na drugem mestu«.

Pozor torej!

Varujte se elektrike! Kako potrebno je, da se žice, ki vodijo električni tok, izolu-jejo povsod, kjer bi se mogle dotikati dru-gih žic, dokazuje zopet ta-le slučaj:

Na novem trgu so delavci trvdke Dal-sasso predvčeraj popravljali telefonske vodil-nice nad hišo št. 1. O tem je prerezana žica pala na žico tramwaysko, ter izvalila iz te silen tok elektrike. Delavec Vasta, ki je bil baš držal žico, se je zvijal v bolečinah, ven-dar ni izgubil glave, ampak je stoji na vrhu lestve, segel z levico po robeo, da je tako

izoliral žico in svojo desnico. Vendar pa je bil ožgan in ranjen po roki in životu. Pozor torej!

Nelep, a umesten odgovor. Pišejo nam: Neka naša mladenka je šla po mestu po svojem poslu. Na ulici je stala gruča laš-kih signorov, ki so uganjali svoje komedije. Ko je mladenka prišla mimo signorov, jo je eden le-teh pograbil za rokav, reki: »Vien qua scava!« (Pojdi sem, scava!) Naša mla-denka pa je odgovorila točno in odločno: »Cosa ti vol — porco« (Kaj češ, p...č?!). Mož je na to odločno zavrnitev takoj izpu-stil rokav deklina, ki je odšla svojo pot naprej!

Ni bil preveč lep tak odgovor, ali ume-sten pa je bil!

Parnik v opazovanju. Včeraj je pri-spel v Trst Lloydov parnik »Aglais«. Ker pa še ni minolo sedem dni od časa, ko je parnik odšel iz Port-Saïda in ker je imel med-potoma enega bolnika (ki pa je sedaj že skoraj zdrav), je zdravstvena komisija določila, da mora parnik o tati v opazovanju.

Vse te previdnosti se vrše zato, ker je bil parnik v Bombayu, kjer še sedaj razsaja grozna bolezen — kuga.

Iz Aleksandrije je prispel Lloydov par-nik »Bohemia« z 36 potniki. Odposljejo ga do prih. sobote v lazaret na zdravstveno opazovanje.

Sreča v nesreči! Včeraj se je dogo-dila v Lloydovem arsenalu mala nezgoda. V čoku so vlekli na parobrod velik kos cinka. Vrv, na katero je bil privezan, se je utrgala in velika teža je padla na spodaj stoječi le-seni most, na katerem so delali 4 možje. Most se je prelomil. Velika teža je letela dalje in padla na drugi, spodaj stoječi most, katerega je tudi zdrobila. Kakor na prvem, so bili tudi na drugem štirje delavci, ki so vsi padli v spodaj stoječo vodo. O tem pa so bili srečni v nesreči, kajti težko ranjen ni nobeden, lahko ranjeni pa so vsi. Ali kaj bi se bilo zgodilo, da je padajoči kos cinka zadel te reveže! Tu pač lahko rečemo, da je bila sreča v nesreči.

Zgodaj sta začela. Včeraj popoldne sta bila aretirana 13-letni Karol C. in 16-l. kovač Benedetto R., ker sta se polastila ve-like zidne ure, ki je last prof. Grubija in k je vredna 100 kron. Zaslišali so ju na za-pisnik in potem odveli v hotel Tigor, kjer bosta pravici na razpolago.

Poskušena tatvina. Sinoči ob 7. uri in pol je peljal neki kmet po ulici Torento, ali »Ključ« (to je pravo ime tej ulici) voz poln verig. Trije postopači so mu hoteli olahčiti vožnjo s tem, da so si naložili precej želez-nine na ramena in zbežali. Kmet je pa opa-zil te »poštenjake« in jel upiti, kar je po-magalo v toliko, da je vdobil verige nazaj, a redarstvo je ujelo enega uzmovičev v osebi 23-letnega Alojzija S., ki bo sedaj delal — pokoro.

Nesrečna ali — malopridna? Sinoči je redarstvo opazilo na neki klopi pri sv. Andreju nekaj človeku podobnega. Ko se je ta stvar vzdignila, se je pokazalo, da je to 17-letna Venier Ivana iz Pulja, katera je izjavila, da nima sredstev za življenje in da mora spati pod milim nebom, ker ne more plačati stanovanja!

Izpred naših sodišč. Včeraj zjutraj se je vršila na tukajšnjem deželnem sodišču raz-prava proti uzmovičema, Voracozu in Buli-gatto, ker sta se pregrešila proti sedmi božji zapovedi. Za nagrado sta prejela vsaki 14 mesecev zapora, z enim postom vsaki drugi mesec, izgon in še po vrhu prideta pod po-sebno redarstveno nadzorstvo. — Ivan N. je vdobil mesec dnij zapora. Vročekrvnost ga je zavela, da je zagrešil zločin javnega nasilstva. — Neki Covaceti se je moral braniti zaradi odobravanja nemoralnih činov in anar-histiškega prepričanja. Sreča mu je bila mila, kajti rešen je bil obtožbe. — Benedetich Luigi je bil tožen, da je upil »Evviva l'Ita-lia«; ker pa priče niso prišle, so razpravo odložili.

Zgubljen otrok. Včeraj se je v ulici Maiolica zgubila 3-letna deklica Bevilacqua Pavla. Iskali so jo ves dan, a brez uspeha. Dotični starši stanujejo v gori omenjeni ulici šte. 5.

Navihana tatvica. Te dni sta so spre-hajali po Acquedottu dve golobičici, kate-rima se je »slučajno« pridružilo par gospodov. Med raznimi pogovori so prišli v razgovor tudi novi 20-kronski državni papirji. Ene golobičice je izrazila željo, videti ta novi de-nar, kar jej je bilo ustreženo takoj. Eden gospodov je vzel iz novčarke bankovec in ga podal »radovedni« mladenki. Ko ga je ta

dobro pogledala, je rekla: »Gospod, kaj bi vi naredili, ako bi jaz ne vrnila papirja, oziroma, ako bi zbežala žnjim?« Ne sluté nič hudega je dotičnik odgovoril: »Nič!« Ženska pa hitro: »Poskusimo torej« in — frk, že je kar ni bilo več. Za njo jo je popihala tudi nje prijateljica.

Gospod pa ni bil mož beseda! Šel je namreč na redarstveno postajo, kjer je naznanil dogodek s — tatice.

Agraria in kmetijska družba. Pred sabo imamo list »Il Piccolo«, iz katerega posnemamo, da je dala vlada laški kmetijski (?) družbi denarno podporo, da je le-ta zamogla ta denar razdeliti po okolici med one posestnike, ki so otrebili pašnike in je mogla nagraditi one, ki so se pečali s svilorejo.

Pred sabo pa imamo tudi letno poročilo kmetijske družbe za Trst in okolice in iz tega poročila posnemamo sledeče:

Odstopajočemu odboru bila je naloga, da bi po svojih močeh kaj storil in zabranil propad trtovej. Dobro mu je bilo znano, da le s podporo od strani vlade mu bo mogoče kaj važnega ukreniti; zato je pooblastil že v prvej seji gg. predsednika in blagajnika, naj se poklonita tukajšnji vladi in prosita naklonjenosti naše družbi. Pri tej priliki naprosil je g. predsednik za podporo za upravne namene, za podporo za ustanovitev strelnih postaj, za brezobrestna posojila za obnovev po trtni uši uničenih vinogradov, za odlikovanje pridnih vinogradnikov s premijami po 50 gl., naj poskrbi, da se odpiše davek od onih zemljišč, na katerih so bili uničeni vinogradi po trtni uši, kar pa, žal, se nam ni izpolnilo.

Dalje pravi poročilo: »Prošnja na e. kr. vlado za podporo za nabavo oljke stiskalnice bila je odbita«.

Dalje: »Naprosil je e. kr. vlado za podporo strokovnjaku, ki bi nas poučeval o pomlajanju in čiščenju dreves. Odgovora še nismo dobili«.

Dalje: »Stroške za tiskanje in odposiljanje lista pokrivali smo s podporo, ki nam jo je dala e. kr. vlada za upravne namene. Ker pa nam je bila tudi ta podpora odpovedana, prosili smo za denarno podporo za izdajanje lista, kar pa nam je vlada istotako odbila«.

Tako poročilo naše kmetijske družbe. Primerjaj cenjeni čitatelj, kar piše »Il Piccolo«, z onim, kar nam pripoveduje »Gospodarski list« — pa boš videl, kako se nam godi!

V slovenski kmetijski družbi so združeni okoličanski slovenski posestniki, za nje prosi odbor kmetijske družbe različnih podpor, a s kakim vspehom?

Za slovensko okolico prejema laška Agraria od vlade denarne podpore! Kje tiči vzrok? Lanjsko leto je te podpore delil po okolici sam e. kr. namestnik v Trstu (v spremstvu odbornikov Agrarie). Letos pa, ne vemo, kako je bilo, ker nismo prejeli nikakega poročila. Vendar mislimo, da bi ne bilo slabo, ako bi tudi mi od naše strani skušali, kako bi odpomogli tem razmeram in bi bila tudi slovenska kmetijska družba deležna onih dobrot, kakoršnjih je Agraria.

Čujte torej naš nasvet: Ko so umorili laškega kralja, povedal nam je »Il Piccolo«, da je žalovala tudi »Agraria« in da je odposlala brzojavko v Italijo, v kateri je izražala globoko žalost na izgubi laškega kralja. Brzojavka je bila — s podpisom Mauroner. Kmetijska družba za Trst in okolice naj bi nemudoma poslala v Rim deputacijo, uvedla naj bi laški poslovni jezik, prekrstila naj bi jabolka, bruske itd. po okolici z imeni: Garibaldi, Margherita, Solferino, Villafranca, Humbert itd. — Ponovila naj bi potem zopet prošnjo — — — Morda bi pomagalo to.

Dražbe premičnin. V torek, dne 27. septembra ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. e. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: ulica Campanile, pohištvo; v Škorklji 387, pohištvo; ulica Capitelli 11, električni aparati in šivalni stroji; na Vrdeli 441, pohištvo in tehtaice; ulica dell' Olmo 6 in Molino a vapore 1, pohištvo in oprema v zalogi; ulica Acquedotto 23 in ulica del Pesce 5, pohištvo.

Vremenski vestnik. Včeraj: toplomer ob 7. uri jutraj 20.1, ob 2. uri popoldne 37.7 C°. — Tlakomer ob 7. uri jutraj 764.1 — Danes plima ob 10.6 predp. in ob 10.56 pop.; oseka ob 4.0 predpoludne in ob 4.31 popoldne.

Vesti iz ostale Primorske.

× Iz Volčjegrada nam pišejo: V nedeljo, dne 23. sept. 1900 je imelo bralno društvo »Domovina« svoj letni redni občni zbor, na katerem so bili voljeni sledeči odborniki: August Stofla predsednikom, Ivan Kosmina tajnikom in Fran Jureca blagajnikom. Drugi odborniki so: Ivan Štolfa št. 26, Ivan Štolfa šte. 36, Vinko Štolfa in Miroslav Rebula.

× Lega v Dalmaciji. Tudi v Dalmaciji ruje zloglasna »Lega«. Kakor pripoveduje »Hrvatska domovina« hoče »Lega« v Spletu sezidati šolo za 40.000 K, v Arbanasih pri Zadru pa šolski vrtec. (Kaj bo bi glasovitega Krstića poslali tja za — vrtnarja?! Op. stavčeva.)

Vesti iz Kranjske.

* Iz Ljubljane nam pišejo: »Neue Freie Presse«, organ nemških liberalcev, je postala tudi skupno glasilo ljubljanskih slovenskih klerikalcev in liberalcev. V tem listu se umiva prvak klerikalcev in umiva in lišpa svoj katoliški shod, ker ga mu »N. Fr. Pr.« ni po volji opisala; v njem pa tudi napada prvake ljubljanskega slovenskega liberalstva. »N. Fr. Pr.« pa odpira svoje predale tudi prvakom slednje struje, kateri zavračajo napade prvega. Vsi ti prvaki so že na tistem stališču, na katerem so bili stari Grki takrat, ko jih je Demosten svaril pred Filipom Makedonskim. Grki so prepozno slušali Demostenov glas, tudi za ljubljanske Slovence bo prepozno, ko se bodo spominjali našega svarila.

Štajerske vesti.

— Volitve za mesta in trge celjskega in brežiškega glavarstva hudo skrbje nasprotnike, kajti le s prevaro so mej volilce za časa poslednjih volitev vpisali okoli stotine nasprotnikov, a sedaj, ko bodo »pomotoma« vpisani izpuščeni, je upanje, da zmaga Slovence.

— Zdravstveni okrožni svet celjske okolice je v seji dne 9. t. m. namesto odidelega dra. Praunseisa imenoval okrožnim zdravnikom dra. Antona Schwaba, ki je narodnjak, kakor je bil prednik.

Razne vesti.

Strossmayer na potovanju. Na potu v Rim spremlja častitega starčka biskup Voršak. V Rimu se oba biskupa pridružita romarjem, katere vodi nabiskup dr. Stadler.

Električna železnica preko Pirenej se bo vendar stavila. Na špansko-francoski meji bo treba vrtati predor 3800 metrov dolg. Francoski del železnice bo dobival električno silo iz slapov Garonne, španski del pa iz slapov Noguere-Ribagarzone. To podjetje izvrši baje neko nemško (!) društvo.

Abiturijentje in akademiki! Doba počitnic je skoraj potekla in misliti bo treba na odhod na visoke šole.

Slov. akad. društvo »Slovenija« na Dunaju, središče slovenskih, na Dunaju živčih akademikov, vabi Vas, akademiki in abiturijentje, ki mislite pohajati visoke šole na Dunaju, da vstopite v društvo, pomnožite slovenijanske vrste ter pripomorate, da »Slovenija« kot največje in najdelavnejše slovansko akad. društvo ohrani oni ugled, katerega si je pridobila v temu 32-letnega plodnega delovanja.

»Slovenija« je društvo akademikov, pripravljenih po dovršenih študijah delovati za trajen obstanek, svoboden razvitik in napredek našega naroda in za zboljšanje gospodarskega stanja njegovega.

Zato smatra »Slovenija« za svojo prvo dolžnost, nuditi svojim členom s svojo bogato čitalnico, obsegajočo skoraj vse slovenske, mnogo hrvatskih, srbskih, čeških in ruskih, pa najuglednejših nemških časnikov in časopisov, in s svojo bogato knjižnico, ki šteje na tisoče del vsakovrstne vsebine, s svojim pevskim, tamburaškim in telovadnim, znanstveno-zabavnim in tehničnim klubom ne samo prijetne zabave, ampak dajati jim na roke vse pripomočke k višji, moderni izobrazbi, k informaciji o vseh novodobnih perečih vprašanjih, kakor tudi pripomočke k

premotrivanju onih vprašanj, ki se tičejo našega naroda in njega teženj.

K naštetim klubom nameravamo letos ustanoviti še ruski krožek; znan slovenski pisatelj in izvrsten poznavatelj ruskega jezika in literature nam bo učitelj. Ruskih knjig imamo dovolj.

Tovariši! Časi so resni in zahtevajo posebno pri nas Slovenceh čvrstih, značajnih in delavnih mož. Vsakdo od nas mora imeti točno in jasno načrtan program za svoje poznejše delovanje, vsakdo mora biti sposoben ne samo za svoje službeno, ampak še posebej za narodno delo. Bivanje na dunajskih visokih šolah smatramo kot prehodno, pripravljalno dobo, v kateri si je treba pridobiti o vseh vprašanjih, tičečih se našega narodnega in državnega življenja, korenito, obširno znanstveno obzorje. V tem nepretrahkem študiju Vas hoče podpirati »Slovenija« s svojo čitalnico in knjižnico; predvsem pa se hočemo skupno v že obstoječem znanstveno-zabavnem klubu in na društvenih predavanjih razgovarjati o vseh, količkaj važnih stvareh.

Kar je posamezniku težko ali sploh nemogoče doseči, skušali bomo dosežati s skupnimi močmi.

Povdarjati moram še, da je »Slovenija« v prijateljski zvezi in vedni dotiki z vsemi izvedenajskimi akademičnimi društvi slovenskimi in z vsemi dunajskimi slovanskimi.

Svojim členom prireja »Slovenija« vsako leto po zimi po jeden veliki zabavni večer, ki je vedno shajališče na Dunaju živčih slovenskih in slovanskih družin. Spominjam le na lansko Prešernovo slavnost, ki je vrgla Prešernovemu fondu v Ljubljani do 500 K in zbrala na tisoče najuglednejšega občinstva.

V Slovenijanih najdete odkritosrčne prijatelje in tovariše, ki Vas bodo v vsem zadovoljno podpirali in Vas opozarjali na vse ugodnosti. Postanite »Slovenije« živi in delavni členi, vsi, katerim je mar napredek in blonoda našega naroda!

Informacije o našem društvu, o vseučilišnih stvareh, vpisovanju, podporah itd., daje drage volje do 1. oktobra t. l. društveni predsednik pismeno (A. B. Stročjas pri Ljutomeru), pozneje ustmeno v društvenih prostorih (VIII. Lederergasse 20.) Vstop v društvo vse šolsko leto. Vstopnina za ves čas, dokler je reden člen društva: 2 K, udnina za tečaj: 2 K.

Vse za narod in svobodo!

Za društvo:

Cand. iur. A n t o n B o ž i č,
t. č. predsednik »Slovenije«.

Brzojavna poročila.

Laško odposlanstvo pri cesarju.

DUNAJ 25. (K. B.) Danes popoldne je vsprejel cesar v slovesni avdijenci laško odposlanstvo, katero mu je javilo zasedenje prestola po Viktorju Emanuelu.

Dr. Heilsberg umrl.

ŽAMBERK 26. (K. B.) Ponoči je zadel dra. Heilsberga srčna kap in je isti umrl.

Nemško brodovje.

BEROLIN 25. (K. B.) Viceadmirala Hoffmanna so odstavili ter je bil princ Henrik Pruski imenovan zapovednikom prvega brodovja.

Nemški cesar ne bo mirovni sodnik. BUKARDŠTA 25. (K. B.) »Agence Roumaine« priobčuje tudi, da je vest, da bi prosili nemškega cesarja za razsojevanje v prepiru romunsko-bolgarskem, izmišljena.

Romunija se ne boji vojne.

BUBAREŠTA 26. (K. B.) Vojni minister je ukazal poveljnikom, naj pripravijo vse, da se z dnem 1. oktobra odpustijo vsi vojniki stalne vojske letnika 1898, vojniki pokrajinskih čet pa letnika 1896 in 1897.

Vojna v južni Afriki.

LOURENZO MARQUEZ 25. (K. B.) »Reuterjev« dopisnik, ki biva na meji, javlja, da je bila danes bitka na transvaalskih tleh, blizu meje.

Kuga.

GLASGOW 25. (P.) Tukaj govore o zopetnem slučju kuge, ki je povzročila smrt. Petnajst oseb pa so izpustili iz opazovalnice.

Ustaja na Kitajskem.

DUNAJ 25. (K. B.) Kakor javljajo listi, je došel že odgovor na nemško okrožnico od Rusije in tudi od Japonske. Oba odgovora v načelu pritrujeta okrožnici.

BEROLIN 25. (K. B.) Danes se je podalo nemško brodovje od Shangaia proti

Tokio. — Dne 21. t. m. so prispele v Hongkong tri nemške torpedovke.

BEROLIN 25. (K. B.) »Wolff« javlja iz Shangaia 24. t. m. »Četa indijskih konjenikov se je danes izkreala«.

PARIZ 25. (K. B.) Minister mornarice, Lanessan, je prejel brzojavko generala Boyranxa iz Taku od 22. t. m., glasom katere so se francoske čete dne 21. t. m. izkreale v Taku. Glavni tabor je general Boyraux postavil v Tienčinu ter porazdelil čete mej Pekingom in Tienčinom.

PETROGRAD 25. (K. B.) List »Novoje Vremja« je izvedel iz Odese, da je došla naredba, naj se vsi dobrovoljci, namenjeni iz Odese v vstočno Azijo, povrnejo zopet domov.

TAKU 25. (K. B.) Ekspedicijske čete odidejo dne 29. t. m. od tukaj proti Paotingfu.

NEW-YORK 25. (K. B.) Tukaj so objavili sledeči iz Shangaia došli brzojav: Li-Hung-Caag brzojavlja, da so njegove čete, katerim je naložil, da razženejo bokserje v deželi Čili, ubile do tisoč bokserjev ter razgnale več velikih krdel južno od Pekinga. Brzojavka pravi, da bo vsa okolica Pekinga najdalje v desetih dneh očiščena bokserjev.

PARIZ 26. (K. B.) Kakor javlja »Martin«, jo odposlal minister za zunanje stvari, Deleassé, na vlasti spomenico, v kateri predlaga sledeče temeljne pogoje za mirovna pogajanja s Kitajcem: Opuščenje utrdb v pogodbinih lukah, zasedba vojno-važnih točk, dokler ni dano zahtevano poročilo, določitev, kako se bodo kaznovali krivci ter prepoved uvažanja orodja in streljiva za Kitajsko.

POZOR! POZOR!

Domača obrt.

Velika zaloga raznovrstnega pohištva, Iz odlikovanih tovarni Solkana in Gorice

Antona Černigoj-a

sa nahaja v Trstu, Via di Piazza vecchia (Rosario) št. 1. na desni strani cerkve sv. Petra.

Cene brez konkurence.

Slikar

(tudi začetnik), ki zna le nekoliko slikati (zadostuje s svinčnikom), vdobi dober posranski zaslužek.

Ponudbe pod »Slikar« na upravo »Edinosti«.

OBUVALA!
PEPI KRAŠEVEC
pri cerkvi Sv. Petra (Piazza Rosario pod ljudsko šolo)
priporoča svojo
bogato zalogo raznovrstnega obuvala za gospode, gospe in otroke.
Pošne naročbe se izvrše v tistem dnevu.
Odpošiljatev je poštine prost.
Prevzema vsako delo na debelo in drobno ter izvršuje iste z največjo natančnostjo in točnostjo po konkurenčnih cenah.
Za mnogobrojne naročbe se priporoča
Josip Stantič
čevlj. mojster

Zaloga in tovarna
pohištva vsake vrste
od
Alessandro Levi Minzi v Trstu.
Piazza Rosario 2. (šolsko poslopje).
Bogat izbor v tapetarijah, srečnih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franco vsakemu na zahtevo.
Cene brez konkurence.
Predmeti stavijo se na brod ali železnico brez da bi se za to kaj zaračunalo.

Velika zaloga
solidnega pohištva in tapečarij
od
Viljelma Dalla Torre v Trstu
Trg San Giovanni št. 5. (hiša Diana).
Absolutno konkurenčne cene.
Moje pohištvo donese srečo.

Ivanka Anžič

urednica „Slovenke“

Franjo Klemenčič

novinar

poročena.

Sv. Jurij ob Ščavnici, 26. sept. 1900.

Naznanilo

Uljudno naznanjam slavnemu občinstvu, da sem prevzel dobro poznan restavrant pri

„Ogrskem kralju“
ulica Commerciale št. 5.

Prostori so vsi popolnoma prenovljeni. Kegljišče bo kaj posebnega. Točil bodem izborna pivo, fina vina in čiček dolenjski, istrsko in dalmatinsko in vipavea.

V soboto 22. t. m. sem odprl ta restavrant.

Nadejam se mnogobrojnega obiska. Zagotavljam to slavno občinstvo, da bo moja glavna skrb za točno postrežbo beležim

odličnim spoštovanjem
Fran Bönel
restavrant.

Čestitam in se radujem z Vami na tako dobrem izdelku

piše odlični trgovec, gospod I. Prelog iz Trsta, prvi kranjski tovarni testenin: Žnideršič in Valenčič v II. Bistrici. Original tega lista z dne 21. januarja t. l. vsakemu na ogled.

One naše gosp. kupce ki pošiljajo po blago z vozom, prosimo naj opozorijo voznike da smo se preselili v ulico Commerciale št. 3 (v bližini dobro poznane kavarne Fabris.)

J. PIPAN & Co

Zaloga kave, riža in olja.

Razpis službe.

Razpisuje se služba tajnika-organista z letno plačo 1000 kron oziroma tajnika z letno plačo 800 kron.

Zahteva se popolna spretnost v tajništvu in znanje slovenskega jezika.

Komen, dne 23. septembra 1900.

Županstvo Komen.

FILIJALKA

BANKE UNION

V TRSTU

e peča z vsemi bančnimi in menjalnimi posli,

kakor:

a) Vsprejema uplačila na tekoči račun ter ji brestuje:

Vrednostne papirje:

po 2 $\frac{1}{2}$ %	proti 5 dnevni odpovedi
2 $\frac{1}{2}$ %	12
3 $\frac{1}{4}$ %	4 mesečni
3 $\frac{1}{2}$ %	8
3 $\frac{3}{4}$ %	1 letni

Napoleone:

po 2 $\frac{1}{2}$ %	proti 20 dnevni odpovedi
2 $\frac{1}{2}$ %	40
2 $\frac{3}{4}$ %	3 mesečni
3 $\frac{1}{4}$ %	6

Tako obrestovanje pisem o uplačilih velja od 25. oziroma 2. avgusta naprej.

b) Za giro-conto daje 2 $\frac{3}{4}$ % do vsakega zneska; izplačuje se do 20.000 gld. a cheque; za večje zneske treba avizo pred opoldansko borzo. Potrdila se dajajo v posebni uložni knjižici.

c) Zračuna se za vsako uplačilo obresti od dne uplačila in naj se je to zgodilo katero si bodi uradnih ur.

Sprejema za svoje conto-currentiste, inkase in račune na tukajšnjem trgu, menjice za Trst, Dunaj, Budimpešto in v drugih glavnih mestih; jim izdaja nakaznice za ta mesta ter jim shranjuje vrednostne papirje brezplačno.

d) Izdaja vrednice neapeljske banke, plačljive pri vseh svojih zastopnikih.

e) Kupuje in prodaja vsakovrstne vrednostne papirje ter iztirjava nakaznice, menjice in kupone proti primerni proviziji.

Prodaja se

štacuna z mešanim blagom v jako lepem kraju ob železnici blizu Trsta, pod jako ugodnimi pogoji.

Več pove upravnistvo tega lista via Molino piccolo št. 3, II. nadstrop.

Namizna jabolka

in hruške

vsake vrste prodaja v zabojih ali pa po cele vagone

Jakob Belec,

Zgornji Otok, pošta Radovljica

Slav. občinstvo in sosebno gg. čevlarjem priporoča svojo s 1. sept. otvorjeno bogato zalogo

usnja in čevlarskih potrebščin

z zmernimi cenami. ☼ ☼ ☼ ☼ ☼ ☼ ☼ ☼ ☼

Spoštovanjem

Ant. Karol Cattai

Ulica Stadion št. 2. Uhod: Ulica Torrente nasproti pivarne „Aurora“.

TISKARNA „EDINOST“
izdeluje

vabila k veseljem in plesom, plakate, račune (fakture), zavitke in listovni papir z natisnjeno trdko za trgovce in zasebnike, raznovrstne vizitnice s primernimi in elegantnimi škatljicami, listke za oddajo in sprejem blaga in pošiljatev, opominjalnice, dopisnice, tiskovine po uzoru za zasebnike, odvetnike, notarje, urade, društva, trgovske knjige, osmrtnice, poročna naznaila itd. itd.

IZDAJA:

Dnevnik „EDINOST“
in
ženski list „SLOVENKA“

TISKA:

Šaljivi list „BRIVEC“
in

„Gospodarski list“
glasilo „Trž. kmetijske družbe“.

V zalogi tiskarne „Edinost“ sta izšla v slovenskem prevodu ter je dobiti povesti slavnega hrvatskega pisatelja Avgusta Senoe:

„Čuvaj se senjske roke“
in

„BARON IVICA“.

Kdor podpira tiskarno „Edinost“, podpira tudi list „Edinost“.

Ustanovljena

leta 1898.

TISKARNA „EDINOST“

Telefon št. 870.

Telefon št. 870.

Ulica Carintia št. 12. TRST Ulica Carintia št. 12.

Računi se plačajo v ulici Molino piccolo št. 3, II. n.

Preskrbljena z najnovejšimi črkami. ☼ ☼ ☼ ☼ ☼ ☼

☼ ☼ ☼ ☼ Sprejema naročila na vsakovrstne tiskovine.

Use točno in po zmernih cenah

POZOR!

Tiskarna „Edinost“ je ustanovljena od rodoljubov v podporo listu „Edinost“ ter se ves čisti dobiček uporablja v poboljšanje tega glasila tržaških Slovencev.

Kdor podpira tiskarno „Edinost“
podpira tudi list „Edinost“!!